

Silnější Než Já

Vlasta Horvath

Jako slunce žár
ve mně oheň vzplál
zahřívá mé tělo čím dál víc
Jako ze tmy den se probouzí
snad mě svojí silou nespálí

Jako slunce žár teď odrážím
myšlenky co zkouší projít mnou
jenom tak se dá nepodlehnout
znova pokouším se nadechnout

Stoupám výš
proud řeky v hrázi
stoupám výš
v zádech mi mrazí
stoupám výš
sám sobě podléhám
stoupám výš
dál hlavu ztrácím
stoupám výš
marně oheň zhasínám

Je to zatmění, který promění
oheň v žár, ten spálí vše co má
sobě odpouštím,
vinu necítím
a bylo to zkrátka silnější než já

Stoupám výš
proud řeky v hrázi
stoupám výš
v zádech mi mrazí
stoupám výš
sám sobě podléhám
stoupám výš
dál hlavu ztrácím
stoupám výš
marně oheň zhasínám

Stoupám výš
proud řeky v hrázi
stoupám výš
já do tmy vcházím
stoupám výš
sám sobě podléhám
stoupám výš
sám sebe ztrácím
stoupám výš
marně oheň hasím
marně oheň zhasínám

Na dně svého já
světlo nacházím
sám sebe nacházím
najednou sám sebe poznávám
zase jsem to já
znovuzrozený

bylo to zkrátka silnější než já

silnější víc než já

silnější víc než já

silnější víc než já

bylo to silnější než já

silnější víc než já

silnější víc než já

silnější víc než já

bylo to silnější než já